

taalkunde plaatsvervanger van het onbepaalde heeft het daar niet die wijde strekking van *aliquem aliquid*: deze zijn van geval tot geval reeds onbepaald en dienen hier in hoogere onbepaaldheidsorde om aangaande het gebruik van het onbepaalde *doceo* iets vast te leggen.

Is er, zoo kan men vragen, nog weer een meer omvattende vorm van onbepaaldheid, die *doceo aliquem aliquid* zelf nog eens tot geval maakt van bijv. andere werkwoorden met verwante constructie? Deze is niet aanwijsbaar en het werkwoord, met zijn onbepaalde wijs brengt het niet tot eenzelfde graad van onbepaaldheid, als met dien van de *indefinita iets, iemand*, overeenkomt. Het werkwoord *doen* blijft, hoewel ruim bepaald, toch bepaalder dan het pronomen *indefinitum*. Er is geen vorm van even gelijke onbepaaldheid bij het werkwoord. Misschien wijst dit erop, dat wij bij het gebruik van werkwoorden het best weten, waarmee wij te doen hebben, waardoor zij tot een onbepaaldheid, die een eigen vorm heeft in de taal zich minder leenen. Het werkwoord *doen* behoort reeds tot de minst bepaalde en toch is het in zijn gebruik nooit problematisch. Ook in de vraag: wat doet hij? blijft het „doet” bepaald en in Grieksch τίς τί ποιεῖ; blijft ποιεῖ het bepaalde element. Alleen wat voorwerpelijk kan worden, wordt probleem.

De onbepaalde vorm der taalverschijnselen werkt uit zijn opbergenden aard er toe mee, onderscheiden te doen verdwijnen. Terwijl hij al zijn gevallen onderscheidloos in een voorbeeld samendringt, ziet men aankomen, dat bij klimmende onbepaaldheid in het voorbeeld zelf de onderscheidingen bedreigd worden, ja ondergaan. In *doceo aliquem aliquid* drukt zich die opheffing van onderscheid reeds uit in de overeenkomst van *aliquem* en *aliquid*, nog slechts door den uitgang onderscheiden, op weg daardoor tot het overeenstemmende, waarin alleen het tweemaal voorkomen van *aliquid aliquid* een laatsten glimp van onderscheid vertoont. Het onderscheid in naamvalsuitgang, rustend op dat in manlijk en onzijdig *indefinitum*, redt hier, als bepaaldheid binnen de onbepaalde vorm, deze voor de vervlakkende herhaling van hetzelfde. In Ndl. *iemand*, iets is die bedenkelijke versmelting minder